

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/44/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7716205716
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Angelika Sopoligová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7716205716.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Angeliky Sopoligovej a členiek senátu JUDr. Evy Feťkovej a JUDr. Moniky Géciovej, PhD., v spore žalobcu: B. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z., V.. S.. D. X proti žalovanej: Z.. B. Č., nar. XX.XX.XXXX, bytom D., U. XX, právne zastúpenej JUDr. Jánom Kizivatom, advokátom so sídlom v Michalovciach, Kpt. Nálepku 8, IČO: 31 976 204, o určenie práv a povinností vyplývajúcich z bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ďalej len BSM), o odvolaní žalobcu a žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Michalovce zo dňa 27. novembra 2017 č.k. 19C/135/2016-84

rozhodol:

- I. O d m i e t a odvolanie žalobcu proti výroku uznesenia pod č. I.
- II. P o t v r d z u j e uznesenie vo výroku o trovách konania pod č. II.
- II. N e p r i z n á v a stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Michalovce ako súd prvej inštancie uznesením označeným v záhlaví rozhodol tak, že konanie zastavil. Druhým výrokom stranám sporu náhradu trov konania nepriznal.
2. O zastavení konania rozhodol podľa § 144, § 145 CSP, nakoľko žalobca vzal žalobu späť po začatí pojednávania a žalovaná so späťvzatím žaloby súhlasila.
3. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 257 CSP tak, že žiadnej zo strán sporu ich náhradu nepriznal a to vzhľadom na charakter konania, ktorého cieľom je úprava práv a povinností vyplývajúcich z BSM súdom, pretože bývalí manželia sa o ich výkone nedohodli. Uviedol, že konanie bolo vyvolané neschopnosťou strán sporu dohodnúť sa o výkone práv vyplývajúcich z užívania spoločného majetku. Pri rozhodovaní podľa § 146 ods. 1 Občianskeho zákonníka súd nie je viazaný návrhmi strán na spôsob úpravy práv a povinností. Nie je preto možné určiť, ktorá zo strán sporu je v konaní úspešná, v tomto prípade, ktorá strana procesne zastavila konanie. K zastaveniu konania pre späťvzatie došlo z dôvodu, že strany sporu sa v konaní 18Pc/6/2016 dohodli o práve k súdenému motorovému vozidlu. Žalovaná v konaní o vyporiadaní BSM navrhla prikázať motorové vozidlo do jej vlastníctva, s čím je spojené aj právo vozidlo užívať. Žalobca s takýmto vyporiadaním súhlasil, ako vyplýva z odôvodnenia rozsudku. Proti rozsudku o vyporiadaní BSM podal žalobca odvolanie, avšak z podaného odvolania vyplýva, že odvolaním nebola napadnutá časť o prikázaní motorového vozidla do vlastníctva žalovanej. Z uvedeného mal súd prvej inštancie za to, že bývalí manželia sa o užívaní spoločnej veci dohodli a preto považoval za správne, aby vzhľadom na charakter konania každá strana znášala svoje trovy.
4. Proti uzneseniu podali v zákonnej lehote (včas) žalobca a žalovaná odvolanie.

5. Žalobca v odvolaní proti výroku o zastavení konania (výrok č. I) uviedol, že v roku 2016 podal na súd prvej inštancie podnet o určenie práv a povinností vyplývajúcich z BSM na osobné motorové vozidlo Škoda Octavia, o ktorom mal súd prvej inštancie rozhodnúť vzhľadom na skutočnosť, že strany sporu sa nevedeli dohodnúť na jeho užívaní. Žiadal preto, aby súd vrátil vec na ďalšie konanie, napriek skutočnosti, že o veci bolo rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Michalovce sp. zn. 18Pc/6/2016.

6. Žalovaná v odvolaní proti výroku o trovách konania (výrok č. II) uviedla, že žalovaná sa v konaní vedenom na Okresnom súde Michalovce pod č.k. 18Pc/6/2016, v procesnom postavení žalobkyne žalobou zo dňa 07.09.2016, domáhala vyporiadania BSM žalovanej a žalobcu, ktoré zaniklo na základe rozsudku Okresného súdu Michalovce č.k. 23P/78/2015-234 zo dňa 25.11.2015 o rozvode manželstva a o zverení mal. detí na čas po rozvode a úprave styku, ktorý nadobudol právoplatnosť okrem iného aj vo výroku o rozvode manželstva dňa 14.01.2016, čím došlo k zániku BSM ex lege v súlade s § 148 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka. Poukazovala na to, že z obsahu spisu ako aj zo žaloby vyplýva, že žalovaná sa pokúšala so žalobcom dohodnúť na mimosúdnom vyporiadaní BSM, o čom predložila písomné dôkazy. Žalobca nemal záujem urovnať vzniknutú situáciu mimosúdne uzatvorením dohody o vyporiadaní BSM a navyše podal žalobu, na základe ktorej bolo vedené predmetné konanie č.k. 19C/135/2016. Žalovaná poukázala na § 251, § 255 ods. 1 a 2, § 256 ods. 1, § 257 CSP a mala za to, že v danom prípade procesné zavinenie zastavenia konania je na strane žalobcu, z dôvodu späťvzatia žaloby. Žalovanej preto nie je zrejmý dôvod, pre ktorý by mal byť postoj žalobcu na ťarchu žalovanej vo forme povinnosti znášania trov právneho zastúpenia na vlastné náklady, nakoľko celé predmetné konanie ako aj konanie o vyporiadanie zaniknutého BSM pod sp.zn. 18Pc/6/2016, bolo podľa názoru žalovanej vyvolané pre postoj a správanie sa žalobcu, spočívajúce v neochote vyporiadať vec mimosúdne. Žalovaná mala za to, že len z dôvodu, že sa v danom prípade jedná o konanie, u ktorého usporiadanie vzťahu medzi stranami sporu vyplýva z osobitného predpisu, nemôže táto skutočnosť zakladať automatickú aplikáciu § 257 CSP. Podľa názoru žalovanej, nie sú v danom prípade dané dôvody osobitného zreteľa a nie je daná výnimočnosť, pre ktorú by mal byť aplikovaný postup podľa § 257 CSP. Vzhľadom na uvedené skutočnosti žiadala uznesenie vo výroku o trovách konania zmeniť tak, že žalovanej priznáva náhradu trov konania vo výške 100% a zároveň aby odvolací súd priznal žalovanej náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu s povinnosťou žalobcu tieto uhradiť na účet právneho zástupcu žalovanej JUDr. Jána Kizivata.

7. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedla, že z odvolania žalobcu nie sú zrejmé odvolacie dôvody zakotvené v § 365 CSP, ktorými by žalobca odôvodňoval ním podané odvolanie a teda odvolanie žalobcu nemá podľa názoru žalovanej zákonom predpísané a požadované náležitosti. Navrhla aby odvolací súd podľa § 386 písm. d/ CSP za použitia § 392 CSP odmietol odvolanie žalobcu a priznal žalovanej náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. Zároveň žalovaná uviedla, že jej nie je zrejmé z akého dôvodu podal žalobca odvolanie proti uzneseniu o zastavení konania, nakoľko priamo žalobca na pojednávaní konanom dňa 27.11.2017 úkonom učiným ústne do zápisnice vzal žalobu späť a teda rozhodnutie o zastavení konania je priamym dôsledkom prejavu vôle žalobcu spočívajúceho v späťvzatí žaloby žalobcu. S poukazom na § 359 CSP, podľa ktorého odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, žalobca v danom prípade nevystupuje ako subjekt oprávnený podať odvolanie voči výroku uznesenia o zastavení konania. Vzhľadom k uvedenej skutočnosti navrhla uznesenie súdu prvej inštancie v I. výroku potvrdiť ako vecne správne a priznať žalovanej náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

8. Žalobca sa k odvolaniu žalovanej nevyjadril.

9. Odvolací súd pred prejednaním odvolania žalobcu zisťoval, či odvolanie žalobcu proti uzneseniu vo výroku o zastavení konania (výrok pod č. I) je prípustné podľa § 359 v spojení s § 386 písm. b/ CSP a zistil, že odvolanie podala neoprávnená osoba.

10. Podľa § 359 CSP odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

11. Podľa § 386 písm. b/ CSP odvolací súd odmietne odvolanie, ak bolo podané neoprávnenou osobou.

12. Žalobca podal odvolanie proti výroku uznesenia, ktorým bolo konanie zastavené (výrok č. I). Súd prvej inštancie rozhodol o zastavení konania z dôvodu späťvzatia žaloby žalobcom na pojednávaní dňa 27.11.2017 (čl. 83 spisu). Ak už žalobca žalobu vzal späť, toto späťvzatie nemožno odvolať.

13. Z vyššie uvedeného vyplýva, že žalobca, ktorý učinil späťvzatie žaloby, nie je osobou oprávnenou na podanie odvolania proti výroku uznesenia, ktorým súd konanie na základe späťvzatia žaloby zastavil, nakoľko sa jedná o rozhodnutie v súlade prejavenu vôľou žalobcu a tomu prislúchajúcemu dispozičnému úkonu, ktorým bolo späťvzatie žaloby.

14. Keďže žalobca podal odvolanie proti výroku uznesenia, ktorým nebolo rozhodnuté v jeho neprospech podľa § 359 CSP, odvolací súd odvolanie žalobcu odmietol podľa § 386 písm. b/ CSP.

15. Krajský súd ako súd odvolací po zistení, že boli splnené podmienky prípustnosti odvolania žalovanej (odvolanie bolo podané včas oprávnenou osobou a smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné), prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), preskúmal napadnuté rozhodnutie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej proti výroku pod č. II nie je dôvodné.

16. Predmetom odvolacieho prieskumu bolo rozhodnutie súdu prvej inštancie o náhrade trov konania v spore o určenie práv a povinností vyplývajúcich z BSM, v ktoré súd prvej inštancie vzhľadom na späťvzatie žaloby žalobcom zastavil.

17. Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

18. Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

19. V sporovom konaní v zásade platí, že strana, ktorá zavinila, že konanie bolo zastavené, znáša trovy konania. Ak teda dôjde k zastaveniu sporového konania v dôsledku späťvzatia žaloby, potom je povinnosťou súdu pri rozhodovaní o trovách konania skúmať procesnú zodpovednosť pri zastavení konania na oboch procesných stranách, teda aj na strane žalobcu, aj na strane žalovaného. Pokiaľ žalobca žalobu musel zobrať späť pre správanie žalovaného, spočívajúce napríklad v úhrade žalovanej sumy po začatí konania, potom je potrebné konštatovať, že žalovaný procesne zavinil zastavenie konania. Ak by žalobca žalobu vzal späť bez udania dôvodu alebo bez toho, aby išlo o reakciu na správanie žalovaného, nemožno pričítať procesné zavinenie žalovanému trovy žalovaného znáša žalobca.

20. V prejednávanej veci je zrejmé, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní o náhrade trov konania prihliadol v danom prípade na dôvody hodné osobitného zreteľa, a to poukázaním na predmet konania a osobné pomery oboch strán sporu.

21. Pri posudzovaní nároku na náhradu trov konania v spojení s § 256 ods. 1 CSP je súd povinný skúmať, či niektorá zo strán sporu zavinila, že sa konanie muselo zastaviť. Záver súdu o tom, že je splnený predpoklad na náhradu trov nevyklučuje, aby súčasne nedospel k záveru, že sú splnené predpoklady na aplikáciu § 257 CSP.

22. Ustanovenie § 257 CSP predstavuje odchýlku od zásady zodpovednosti za výsledok (§ 255) a zásady zodpovednosti za zavinenie (§ 256 ods. 1 CSP). Okolnosti hodné osobitného zreteľa sa v takýchto prípadoch môžu vyskytnúť v akomkoľvek sporovom konaní. Pri posudzovaní dôvodov hodných osobitného zreteľa súd prihliada na majetkové, sociálne, osobné, zárobkové a iné pomery všetkých strán sporu. Pritom je potrebné všímať si aj okolnosti, ktoré viedli strany sporu k uplatneniu nároku na súde a ich postoj v konaní (R 24/1964). Pokiaľ ide o postoj strán v konaní, tu súd prihliada najmä na to, ako si strany plnili svoje procesné povinnosti, či strana uviedla skutočnosti a dôkazy už pri prvom úkone, ktorý jej patril, s výnimkou tých, ktoré uplatniť nemohla. Ustanovenie § 257 neodôvodňuje ani fakt, že strana nie je solventná alebo že zárobková a majetková situácia strany, ktorá v spore zvíťazila, je lepšia ako u jej protistrany. Toto ustanovenie má slúžiť na odstránenie neprimeranej tvrdosti, na dosiahnutie spravodlivosti pre strany sporu pokiaľ ide o vedenie súdneho konania a jeho výsledok. Dôvody hodné osobitného zreteľa možno zhrnúť nasledovne: a) neprimeraná tvrdosť, b) podiel oboch strán na vzniku v priebehu sporu, c) povaha a okolnosti sporu, d) zložitost' neriešenej právnej problematiky, e) zložitost' prípadov výkladu zmluvy, f) osobné pomery strany sporu, g) nízky príjem.

23. S ohľadom na vyššie uvedené, odvolací súd považuje za správne rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorým náhradu trov konania žiadnej zo strán sporu nepriznal a to predovšetkým s ohľadom vyššie spomínanú povahu a okolnosti sporu, nakoľko je v záujme oboch strán sporu vyriešiť predmet tohto konania.

24. Vzhľadom na uvedené odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku o náhrade trov konania (výrok č. II) ako vecne správne potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

25. O náhrade trov odvolacieho konania rovnako rozhodol podľa § 257 CSP a prihliadol na už vyššie uvedené dôvody hodné osobitného zreteľa (viď body 21 a 22 odôvodnenia tohto uznesenia) a stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal (§ 396 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP).

26. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie,

lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).